

*«Βάλτε τ' αυτί σας
στον τοίχο / σ' όλους τους
τοίχους του κόσμου /
ν' ακούσετε αυτά τα χτυπήματα,
/ ν' ακούσετε την ίδια σας φωνή.
Ο ήλιος για όλους τους
ανθρώπους / η μέρα είναι κοντά.
Θα βαδίσουμε»
Τ. Λειβαδίτης*

Λοιπόν, μολύβι και χαρτί...

...μετράει χρόνια, μήνες, μέρες αδιοριστίας, αναμονής, αναπλήρωσης. Αναπληρώτρια από το 2004 και ούτε 11 χρόνια προϋπηρεσία. Κάρπαθος, Σάμος, Μήλιος, Κόρινθος, Θήβα, Πέραμα, Μενίδι, Άνω Λίδια. Μετράει παιδικά πρόσωπα, χαρές, λύπες, αποχαιρετισμούς. Μετράει αποηλύσεις τον Ιούνιο και προσλήψεις τον Οκτώβριο. Μετράει συγκεντρώσεις, πορείες, συνθήματα, δακρυγόνα, τις νύχτες που κοιμήθηκε στην κατάληψη στην Πρυτανεία. Μετράει το μέλλον της στη ζυγαριά του προσοντολογίου, της ζητούν να αναμετρηθεί με τους συναδέλφους της...

Λοιπόν, μολύβι και χαρτί...

...μετράει τα έσοδα και τα έξοδά του, το δεκαπενθήμερο που τελείωσε πολύ πριν μπει το επόμενο. Το νοίκι, το φροντιστήριο αγγλικών της μικρής και το φροντιστήριο του με-

Ο «ρεαλισμός» τους δεν μας χωράει... Το μέλλον αναπνέει στους αγώνες!

γάλου που δίνει πανελλαδικές. Μήπως να μην πληρώσει πάλι τη ΔΕΗ; Α, ξέχασε να υπολογίσει ότι το επόμενο δεκαπενθήμερο θα έχει και την κράτηση της απεργίας. Τόσα χρόνια τώρα δεν έχασε ούτε μια απεργία, το 2006 απήργησε και τις 6 εβδομάδες. Όμως, πως γίνεται 22 χρόνια μόνιμος εκπαιδευτικός και να μην μπορεί να τα βγάλει πέρα;

πολογίσει και καμιά δεκαριά παιδιά που δεν θα ακολουθήσουν αν «τρέξει» την ύλη στον προβλεπόμενο χρόνο. Κι δεν θέλει να αφήσει πίσω τον Γιαννάκη, τον Άχμετ, την Νάσια, παράπλευρες απώλειες στον αδυσώπητο πόλεμο του σχολικού προγράμματος. Όχι δεν θα τους αφήσει.

Λοιπόν, μολύβι και χαρτί...

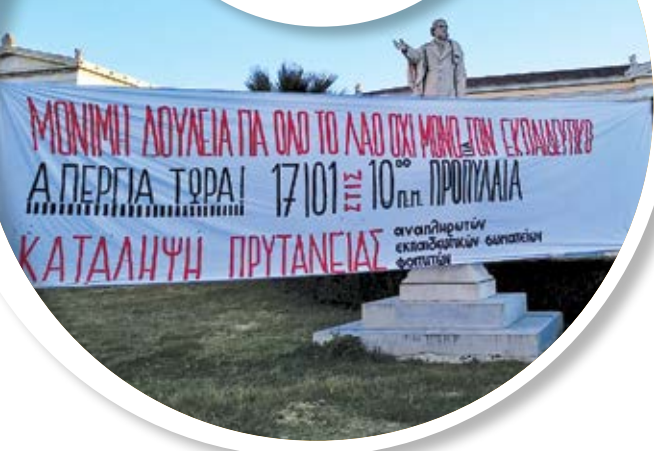
...μετράει την ύλη και τις βδομάδες μέχρι τον Ιούνιο. Μετράει ποιες ενότητες «πρέπει» να κόψει για να φτιάξει κάτι αξιοπρεπές και δημιουργικό, κάτι που θα δώσει χαρά και νόημα στη διδασκαλία της. Και δεν της βγαίνει. Γιατί η ύλη και ο χρόνος είναι μεγέθη αντιστρόφως ανάλογα αν πρέπει να συνυ-

Λοιπόν, μολύβι και χαρτί...

...μετράει χρόνια, μήνες, μέρες. Θεμελίωσε 25ετία το 2011 ή μήπως όχι; Τόσα χρόνια μόνιμος συν τόσα αναπληρωτής. Γίνεται 58 ετών το 2021, ο πίνακας τον πηγαίνει σε ηλικία 61 και 6 μηνών. Μπορεί να φύγει και με πέναλτι, αλλά το πρόστιμο είναι ισόβιο. Και πως θα τα βγάλει πέρα μέχρι να πάρει κανονικά τη σύνταξη;

**ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΑΥΤΟΝΟΜΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΕΣ
Παρεμβάσεις Κινήσεις Συσπειρώσεις Π.Ε.**

Κατάργηση του ν. 4589 του προσοντολογίου και των απολύσεων Άμεσος διορισμός/μονιμοποίηση όλων των αναπήρωτων τώρα αποκλειστικά με βάση το πτυχίο και όλη την προϋπηρεσία

Τα μνημόνια τελείωσαν – ζήτω τα μνημόνια!

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ με κάθε ευκαιρία προσπαθεί να μας πείσει ότι τα χειρότερα έμειναν πίσω, οι θυσίες έπιασαν τόπο. Όμως, εφαρμόζονται απαρέγκλιτα οι δεσμεύσεις σε Ε.Ε.-Δ.Ν.Τ., υλοποιούνται οι καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις, εντείνεται η αντιλαϊκή επίθεση. Και από την «έξοδο από τα μνημόνια», περάσαμε στο ζήτω τα ευρω-μνημόνια για πάντα, στην νέα «κανονικότητα».

Ανεργία, μισθοί και συντάξεις πείνας, φτώχεια, ελαστική εργασία, καταπάτηση των εργασιακών δικαιωμάτων από την εργοδοσία είναι όλα εδώ. Ευημερούν τα «αιματηρά» πλεονάσματα –υπερ-πλεονάσμα 4,4% από τους εργαζόμενους για το 2018 (των 13 δισ, όταν 3.5% ήταν η υποχρέωσή τους!)– για τα οποία πανηγυρίζουν, την ίδια στιγμή που νοσοκομεία, σχολεία, κοινωνικές δομές στενάζουν από έλλειψη μόνιμου προσωπικού και χρηματοδότησης ενώ η φοροεπιδρομή δεν έχει τέλος. Ηλεκτρονικοί πλειστηριασμοί πρώτης κατοικίας, ιδιωτικοποιήσεις υπηρεσιών, ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας μέσω της υπαγωγής της στο υπερταμείο είναι τα δώρα της κυβέρνησης σε κεφάλαιο- Ε.Ε.-Δ.Ν.Τ.

Οι βάρβαρες, αντεργατικές πολιτικές, η εξαθλίωση, η διαρκής λιτότητα, η αντιπροσφυγική πολιτική που εφαρμόζει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και υποστηρίζουν όλα τα μνημονιακά κόμματα, οδηγούν στην έξαρση του φασισμού και του ρατσισμού. Αυτό που θρέφει την ακροδεξιά είναι όλα όσα κουρευλιάζουν τις ελπίδες, τα όνειρα, το μέλλον των νέων ανθρώπων, μέτρα που υλοποιούνται από μια κυβέρνηση που μιλά στο όνομα της αριστεράς.

Κυβέρνηση και αντιπολίτευση επιδίδονται σε έναν στείρο ανταγωνισμό. Μας καλούν από τη μια ο ΣΥΡΙΖΑ, που συγκυβέρνησε με τους ακροδεξιούς ΑΝΕΛ και προχώρησε σε

προσδευτική συμμαχία με Τζουμάκα, Ξενογιαννακοπούλου και λοιπούς σημιτικούς, να τον στηρίζουμε για να εφαρμόσει μνημόνια με κοινωνική ευαισθησία για να μας «σώσει» από τη νεοφιλελεύθερη Ν.Δ και την ακροδεξιά. Και από την άλλη η Ν.Δ διακηρύσσει σε όλους τους τόνους το νεοφιλελεύθερο/νεοσυντηρητικό της πρόγραμμα για την κοινωνία και την εκπαίδευση: ιδιωτικοποιήσεις, εμπορευματοποίηση υπηρεσιών, αξιολόγηση, αριστεία, επαναφορά του γραπτού διαγωνισμού του ΑΣΕΠ, διορισμούς στην εκπαίδευση αφού γίνει εκτίμηση των αναγκών, ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων, υιοθετεί την ακροδεξιά εθνικιστική ατζέντα.

Τα μνημόνια βασιλεύουν και στην εκπαίδευση

Η κυβέρνηση επιδιώκει να εφαρμόσει τις συντηρητικές αναδιαρθρώσεις και τις κατευθύνσεις ΟΟΣΑ-Ε.Ε. στην εκπαίδευση. Βαθαίνει την αντεκπαιδευτική πολιτική διάλυσης του δημόσιου σχολείου:

▶ Για άλλη μια χρονιά είχαμε μηδενικούς διορισμούς, χιλιάδες κενά στα σχολεία, τεράστια αύξηση της ελαστικής εργασίας, περισσότεροι από 33.000 αναπήρωτες δουλεύουν φέτος στην εκπαίδευση.

▶ Το νέο σύστημα διορισμών/προσλήψεων επιδιώκει να ανατρέψει συνολικά το DNA του σχολείου και των εργαζόμενων. Σε αξιολογικούς πίνακες «κινούμενη άμμο» οι εκπαιδευτικοί θα καλούνται να καταθέτουν όλα τα προσόντα τους, δεκάδες αλλά και εκατοντάδες μήνες προϋπηρεσίας πετιούνται στα σκουπίδια, αφού τους εξισώνει με τα ακαδημαϊκά κριτήρια, και συνθλιβονται τα εργασιακά δικαιώματα που απορρέουν από το πτυχίο. Κυβέρνηση και υπουργείο επιδιώκουν να μεταφέρουν την ευθύνη της ανεργίας στους εργαζόμενους και η διαπραγματεύ-

ση των όρων εργασίας γίνεται ατομική υπόθεση, καθώς για μια θέση ελαστικής εργασίας θα καλούνται να μπουν σε ένα αέναο κυνήγι προσόντων, να πιστοποιούν δια βίου την ικανότητά τους να δουλέψουν ανταγωνιζόμενοι ο ένας τον άλλο! Η εναλλαγή μεταξύ εργασίας-ανεργίας αποτελεί τη νέα «κανονικότητα» σύμφωνα με τις διεθνείς και ευρωπαϊκές αστικές επιταγές που αντιμετωπίζουν τη μόνιμη και σταθερή εργασία ως τροχοπέδη στην «ανάπτυξη».

▶ Οι εξαγγελίες περί διορισμών σε βάθος τριετίας, έχουν καταλήξει ένα κακόγουστο αστείο στις πλάτες χιλιάδων εκπαιδευτικών που μετρούν το μέλλον τους σε λίστες, μεταφέρουν τη ζωή τους σε βαλίτσες και την τοποθετούν κάθε χρονιά σε κουκίδες στο χάρτη, σε ένα σχολείο που ασφυκτιά από τα χιλιάδες κενά. Η κυβέρνηση επιδιώκει να χρησιμοποιήσει την εξαγγελία για 4500 διορισμούς ως δούρειο ίππο για την εφαρμογή του ν. 4589 και να κάμψει τις αντιστάσεις, κρατώντας ομήρους στο εμπόριο ελπίδας χιλιάδες αδιόριστους εκπαιδευτικούς. **Η προκήρυξη του ΑΣΕΠ, δεν έχει τον αριθμό των διορισμών**, ενώ οι προσλήψεις της επόμενης χρονιάς, με βάση τον νόμο, θα γίνουν με τους περσινοί πίνακες, χωρίς τη φετινή προϋπηρεσία, αφήνοντας τους χιλιάδες συναδέλφους/ισσες που εργάστηκαν φέτος καρφωμένους στους πίνακες μηδενικής και τους νέους απόφοιτους έξω! Δε θα τους επιτρέψουμε να παίζουν άλλο με τις ζωές μας! Το εκπαιδευτικό κίνημα έχει επιβάλει να γίνεται συζήτηση για διορισμούς, και είναι στο χέρι μας να επιβάλουμε τον άμεσο διορισμό/μονιμοποίηση όλων των αναπήρωτων εδώ και τώρα με βάση το πτυχίο και όλη την προϋπηρεσία!

▶ Η ΥΑ 1816 /ΓΔ4/11-1-2019 με τίτλο «Προγραμματισμός και αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου των σχολικών μονάδων», υλοποιεί στόχους ΟΟΣΑ-Ε.Ε., προωθεί τον

ασφικτικό έλεγχο και την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας συγκροτώντας τους όρους μιας διαδικασίας που καμία σχέση δεν έχει με εσωτερικές και ανατροφοδοτικές συλλογικές παιδαγωγικές λειτουργίες. Φιλοδοξεί να εμπεδωθεί η περίφημη «κουλουράρα αξιολόγησης», ώστε μετά να προχωρήσει και η ατομική αξιολόγηση.

Η προσπάθεια συγκρότησης των Ομάδων Εκπ/κής Υποστήριξης, αποτελούν ένα ακόμη βήμα στην εφαρμογή του ν. 4547/2018. Το υπουργείο επιδιώκει να μεταφέρει την αναγκαιότητα διεπιστημονικής αξιολόγησης, διάγνωσης αλληλίας και ειδικής εκπαιδευτικής υποστήριξης των μαθητών στους εκπαιδευτικούς των γενικών τάξεων, εξαιλώνοντας τις δομές της ειδικής αγωγής και προετοιμάζοντας κλίμα αποδοχής της αντίληψης ότι «μπορούμε με λίγα και απλά πράγματα να βοηθήσουμε μαθητή που χρειάζεται ειδική εκπ/κή υποστήριξη (και) μόνοι μας» και υποβαθμίζει την ανάγκη για ειδική εκπαίδευση των μαθητών με αναπηρίες ή/και με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες.

Πρωθούνται σαρωτικές αλλαγές στη Β/βάθμια εκπαίδευση με το Νέο ακόμη πιο ταξικό Λύκειο για τα παιδιά των ηλικιών και εργατικών οικογενειών, καθώς εξαφανίζεται η γενική παιδεία, μετατρέπεται η Γ' Λυκείου σε προπαρασκευαστικό έτος για την πρόσβαση στο Πανεπιστήμιο, διευρύνονται οι μορφωτικές και κοινωνικές ανισότητες ανάμεσα στους μαθητές. Πρωθούνται συγχωνεύσεις τμημάτων ΑΕΙ και ΤΕΙ, που αλληλάζουν τον χάρτη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης (π.χ. η συγχώνευση του ΠΤΔΕ Πάτρας με το Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας του Τ.Ε.Ι. Δυτικής Ελλάδας και η μετονομασία του σε Τμήμα Επιστημών της Εκπαίδευσης και Κοινωνικής Εργασίας που εγκυμονεί μεγάλους κινδύνους για το μέλλον του δημοτικού σχολείου και αποτελεί επικίνδυνη εξέλιξη για το μέλλον των Παιδαγωγικών Τμημάτων).

Η καθολική εφαρμογή της δίχρονης προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης παραμένει στον αέρα. Οι δήμαρχοι υπονομεύουν την εφαρμογή της, καθώς δεν κάνουν καμία προσπάθεια να εξασφαλίσουν οι αναγκαίες αίθουσες, αφού η φοίτηση των προνήπιων τους αποδίδει περισσότερα vouchers και τροφεία, ενώ διαμορφώνει και πελατειακές σχέσεις. Η κυβέρνηση αφήνει το κρίσιμο αυτό ζήτημα «στον αυτόματο», κάνοντας αριστερή πολιτική χωρίς χρηματοδότηση, χωρίς να λάβει κανένα μέτρο για την διασφάλιση των απαραίτητων όρων. Μετατοπίζει κρίσιμα ζητήματα στην τοπική αυτοδιοίκηση ανοίγοντας τον δρόμο στην αποκέντρωση και τη νεοφιλελεύθερη αυτονομία της σχολικής μονάδας.

Να συγκρουστούμε με τον γραφειοκρατικό κυβερνητικό συνδικαλισμό!

Η πλειοψηφία της ΔΟΕ (ΔΑΚΕ – ΔΗΣΥ – ΑΕΕΚΕ – ΕΡΑ), παλιού και νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού, ξαναβρέθηκε μακριά από τις ανάγκες του εκπαιδευτικού κινήματος. Εκφράζει, στηρίζει, αποδέχεται τις βασικές επιλογές των κυβερνήσεων-ΕΕ-ΔΝΤ-ΟΟΣΑ,

παραμένουν ακολουθητές των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ της απραξίας, της καθήλωσης των εργαζομένων, της «κοινωνικής συμμαχίας», σε μια περίοδο που με αφορμή το Συνέδριο της ΓΣΕΕ αποκαλύπτονται τα «σημεία και τέρατα» του εργοδοτικού συνδικαλισμού της νοθείας, της ανοιχτής παρέμβασης των εργοδοτών στα συνδικάτα, του διορισμού εγκάθετης διοίκησης από τα δικαστήρια. Δηλώνουν πως οι απεργίες «δεν βγαίνουν» πως φταίει οι εργαζόμενοι που δε συμμετέχουν, επιδιώκοντας να αφήσουν την κυβέρνηση να περάσει ανενόχλητη τα μέτρα.

Η ΔΑΚΕ προωθεί τις συνομιλίες με τα κλιμάκια ΟΟΣΑ-ΕΕ και ποτέ δεν ενημέρωσε τον κλάδο για τα δημοσιευμένα σχέδια και προτάσεις τους. Πίσω από την στάση της βρίσκεται η προστασία της πολιτικής του Κ. Μησοτάκη και της ΝΔ!

Η ΔΗΣΥ-ΠΑΣΚ, υπερασπίζεται την αυτοαξιολόγηση και αρνείται την απεργία-αποχή. Η Διαμαντοπούλου των συγχωνεύσεων-καταργήσεων, του ν.3848 με αυτοαξιολόγηση, προσοντολόγιο, αποκέντρωση, της απαρχής της δεκαετούς αδιοριστίας και της άρνησης ίδρυσης οργανικών θέσεων για τις ειδικότητες, συνεχίζει να είναι η αθέατη μέντορας της πολιτικής που υποστηρίζει η ΔΗΣΥ.

Η ΕΡΑ και η ΑΕΚΕΕ, κυβερνητικότεροι της κυβέρνησης, βρίσκουν μόνο θετικά στην αδιοριστία, τα προσοντολόγια, στο νόμο για τις δομές, στην αυτοαξιολόγηση/αξιολόγηση, στις σαρωτικές αντιδραστικές αλλαγές στην ειδική αγωγή!

Όλοι μαζί:

Αρνήθηκαν επανειλημμένα να πάρουν απόφαση για απεργία – αποχή από τη διαδικασία του προγραμματισμού και αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου.

Στο κίνημα του Γενάρη, επέλεξαν να κρατήσουν στάση αναμονής υπονομεύοντας κάθε δυνατότητα ανάπτυξης αποφασιστικού αγώνα ενάντια στο προσοντολόγιο έκτρωμα. Η πρότασή τους για την προϋπηρεσία ως «κυρίαρχο κριτήριο διορισμού» δηλώνει την αποδοχή ενός «καλού» προσοντολογίου. Υποχρεώθηκαν να κηρύξουν τρεις 24ωρες απεργίες, κάτω από τις ασφυκτικές πιέσεις του κινήματος, που κυριολεκτικά τους ξεπέρασε, συσπειρώθηκε γύρω από τα πρωτοβάθμια σωματεία και οργανώθηκε με κέντρο αγώνα την κατελιημμένη πρυτανεία.

Έχουν ξεχάσει τη συλλογική διεκδίκηση και εργατική αλληλεγγύη, αφήνοντας το υπουργείο να ανοίγει λογαριασμούς με κάθε λογής δικηγόρικά γραφεία, νομιμοποιώντας ατομικές διεκδικήσεις αναδρομικών, ακόμη και διορισμούς από τα δικαστήρια!

Άφησαν ανενόχλητο το υπουργείο να προχωρά τους σχεδιασμούς του για τις Ο.Ε.Υ και το κάθε ΚΕΣΥ να ερμηνεύει κατά το δοκούν τις ΥΑ και να πιέζει ή όχι προς την υλοποίησή τους.

Η ΑΣΕ/ΠΑΜΕ με τη τακτική της

δεν συμβάλει σε κίνημα ανατροπής της επίθεσης, καλεί τον κόσμο να βγάλει συμπεράσματα, να την ψηφίσει στις εκλογές και «καθάρισε». Στον αγώνα των αναπηρωτών σήκωσε τεχνητά τείχη, κατηγορώντας όποιον μιλάει για προϋπηρεσία και ειδικά τις Παρεμβάσεις ως «εχθρό» του κινήματος που υπερασπίζεται τις απολύσεις (!!!), έβαζε τρικλοποδιές με τις ημερομηνίες και τις ώρες των συγκεντρώσεων, προτιμούσε να συνευρίσκεται με την πλειοψηφία του ΔΣ της ΔΟΕ παρά με τις χιλιάδες εκπαιδευτικούς που συμμετείχαν στην κατάληψη της Πρυτανείας ενώ δεν συμμετείχε σε καμία από τις συνελεύσεις αγώνα της. Τη στιγμή που αναπηρωτές και μόνιμοι, φοιτητές και σωματεία καλούσαν σε συντονισμό για κλιμάκωση του αγώνα, έδωσε άλληθοι στην κυβέρνηση ενισχύοντας τις αυταπάτες φιλεργατικής αλληλεγγύης του αστικού συντάγματος από τη σημερινή κοινοβουλευτική πλειοψηφία, με κεντρικό και μοναδικό αίτημα ότι φταίει το σύνταγμα που δε γίνονται διορισμοί καλώντας σε τροποποίηση του άρθρου 103. Ενώ ψηφίζει απεργία-αποχή για την αξιολόγηση, αρνήθηκε τη συνομογραφία της κοινής διακήρυξης Συλλόγων και ΕΛΜΕ και οποιοδήποτε συντονισμό. Ταυτόχρονα, με άσφαιρα πυρά, ενώ κατήγγειλε την εργοδοτική ΓΣΕΕ, τελικά συμμετέχει στις διορισμένες από τα δικαστήρια, διοικήσεις. Διγλωσσία στο θέμα της προσχολικής αγωγής, άλληθοι στους ΟΤΑ άλληθοι στην εκπαίδευση, διγλωσσία και «χάιδεμα» των συντηρητικών αντανακλαστικών στη Σάμο και στα σχολεία του κέντρου της Αθήνας, όπου αρνείται να πει καθαρά

Παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία στο σχολείο.

Κατάργηση του ν. 4547, απεργία- αποχή από κάθε διαδικασία αξιολόγησης.

ότι όλα τα προσφυγόπουλα πρέπει να έχουν ελεύθερη πρόσβαση στο δημόσιο σχολείο και όχι στα γκέτο των ΔΥΕΠ και των στρατοπέδων.

Να σώσουμε τη συναίνεση και την υποταγή!

Με ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος, ενίσχυση των σωματείων, των συλλογικών διαδικασιών βάσης, πραγματικό συντονισμό για την προετοιμασία αγώνων σύγκρουσης και ανατροπής και όχι διαμαρτυρίας, για τη διεκδίκηση του πλούτου που παράγουν οι εργαζόμενοι κι όχι το μοίρασμα της φτώχειας. Με συνδικάτα ταξικά, όχι κυβερνητικά και κρατικά, κόντρα στις δυνάμεις που ξορκίζουν τους λαϊκούς αγώνες, που θέλουν τους εργαζόμενους διασπασμένους και περιχαρακωμένους, που καλλιεργούν την αναμονή και την ανάθεση θέτοντας το εργατικό-λαϊκό κίνημα σε ρόλο θεατή.

Στις Γενικές Συνελεύσεις που πραγματοποιούνται αυτή την περίοδο σε όλους τους Συλλόγους για την εκλογή αντιπροσώπων για την 88η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ, να πάρουμε αποφάσεις και να διαμορφώσουμε τους αγωνιστικούς συσχετισμούς που θα κρίνουν τον προσανατολισμό του εκπαιδευτικού κινήματος για την επόμενη περίοδο, να ενισχύσουμε το ανεξάρτητο ταξικό ρεύμα που πρωτοστάτησε σε όλους τους αγώνες του προηγούμενου διαστήματος. Να διευρύνουμε και να ισχυροποιήσουμε τις Παρεμβάσεις – Κινήσεις – Συσπειρώσεις, που συγκροτούνται και λειτουργούν σε επίπεδο συλλόγων με πλήρη αυτοτέλεια και ελευθερία δράσης, σε αντιπαράθεση με τον κατεστημένο κρατικό – κυβερνητικό – κομματικό – συνδικαλισμό και με πλήρη διαχωρισμό από τους μηχανισμούς της κυβέρνησης, του υπουργείου και της διοίκησης, στις εκλογικές διαδικασίες αλληλάζοντας τους συσχετισμούς στο νέο Δ.Σ. της ΔΟΕ. Να δυναμώσουμε τον αγώνα για Συλλόγους Π.Ε. ως ελεύθερες, ανεξάρτητες, ταξικές συλλογικότητες, για Συλλόγους Διδασκόντων αποφασιστικά όργανα στο σχολείο.

Η ελπίδα στη σπίθα του Γενάρη!

Είναι οι Σύλλογοι Π.Ε., οι ΕΛΜΕ και οι διαδικασίες συντονισμού τους, οι Γενικές Συνελεύσεις, οι επιτροπές αγώνα, το Συντονιστικό Αναπηρωτών και Αδιόριστων, το Συντονιστικό Νηπιαγωγών που οργάνωσαν μαζικές κινητοποιήσεις και καταλήψεις, μπλόκαραν τα σεμινάρια της αξιολόγησης, όρθωσαν τείχος απέναντι σε κάθε αυθαιρεσία, σήκωσαν όλο το βάρος του αγώνα στις μεγάλες κινητοποιήσεις του Μάρτη και του Γενάρη. Αντιμέτωπισαν στα σχολεία όπως και σε όλη την κοινωνία, εκδηλώσεις ακροδεξιών, ρατσιστικών και φασιστικών αντιλήψεων κι έδωσαν τη μάχη για την ένταξη των προσφυγόπουλων στα δημόσια πρωινά σχολεία.

Να πάρουμε τη σκυτάλη από τους αγώνες του Γενάρη, που ράγισαν τη βιτρίνα της συναίνεσης και της αδράνειας, αποτέλεσαν παράδειγμα αγώνα που μπορεί να ξεστάνει ξανά τις ελπίδες, να ενώσει και να νικήσει τις μνημονιακές πολιτικές και τα αντιεκπαιδευτικά μέτρα. Έσπασαν τη λογική του «μάταιου αγώνα» και της συνδιαχείρισης της βαρβαρότητας.

Συναντήθηκαν με εργαζόμενους του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα για το δικαίωμα όλου του λαού σε μόνιμη, σταθερή αξιοπρεπή εργασία!

Χιλιάδες εκπαιδευτικοί, αναπηρωτές και μόνιμοι, φοιτητές και μαθητές, τροφοδότησαν και οργάνωσαν τον αγώνα, με αυτοπεποίθηση για τη δυνατότητά τους να νικήσουν, συμμετείχαν στα πιο μαζικά, μαχητικά συλλογικά των τελευταίων χρόνων, κάτω από το κοινό τους συμφέρον, της μόνιμης και σταθερής εργασίας για όλους και της δημόσιας εκπαίδευσης, και δεν υπέκυψαν στη λογική της αλληλοσφαγής των ομάδων και του ατομικού δρόμου.

Με τη δύναμη των συλλογικών διαδικασιών μετέτρεψαν την κατελιημμένη Πρυτανεία σε κέντρο του αγώνα, μακριά από τη λογική της ανάθεσης και της ηττοπάθειας. Στους δρόμους της φωτιάς, με τα γεμάτα

οργή αλληλά και ελπίδα μάτια, αφήφισαν την καταστολή των ΜΑΤ, αμφισβήτησαν τη μιζέρια του «τίποτα δε γίνεται» και επιδίωξαν να σώσουν το φραγμό του «ρεαλισμού» των χαμηλών προσδοκιών.

Ανατρέπουμε την πολιτική κυβέρνησης – ΕΕ – ΟΟΣΑ

Σε αυτούς τους δρόμους να βαδίσουμε ξανά. Με πανεκπαιδευτικό μέτωπο που θα ενώνει όλη την εκπαίδευση, που θα συντονίζεται με το φοιτητικό κίνημα, που θα υπερασπίζεται τον μαθητή, τον φοιτητή, τον γονιό, τον εκπαιδευτικό. Που θα συμβάλει ώστε να γίνουμε το κίνημα που δεν μπορούν να αγνοήσουν.

Κίνημα ανατροπής, σύγκρουσης με τις πολιτικές της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΕΕ - ΔΝΤ και όλων των επίδοξων διαχειριστών όλου του μνημονιακού μπλοκ, κίνημα ρήξης-εξόδου από το ευρώ, την ΟΝΕ και την ΕΕ.

Απέναντι στον εθνικισμό, το ρατσισμό και την πατριδοκαπηλεία απαντάμε με την αλληλεγγύη και την ενότητα όλων των εργαζόμενων, αγκαλιάζουμε όλα τα παιδιά, ανεξάρτητα από χρώμα, γλώσσα, εθνικότητα, φύλο, θρησκεία.

Συνεχίζουμε τον αγώνα για Δωρεάν Δημόσιο σχολείο, των όλων, των ίσων, των διαφορετικών, για τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών και τα εργασιακά μας δικαιώματα. Διεκδικούμε δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και Ενιαίο Δωδεκάχρονο Δημόσιο Δωρεάν Σχολείο, σχολείο των αναγκών και των δικαιωμάτων της κοινωνικής πλειοψηφίας.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΑΥΤΟΝΟΜΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΕΣ

Παρεμβάσεις Κινήσεις Συσπειρώσεις Π.Ε.